

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์หาปัจจัยและเสนอแนวทางลดผลกระทบต่อการลาออกของนักบินลำเลียงกองทัพอากาศ (Royal Thai Air Force Transport Pilot) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการลาออกของนักบินลำเลียงกองทัพอากาศในการออกไปประกอบอาชีพเป็นนักบินพาณิชย์ (2) ศึกษาระดับความพึงพอใจในการรับราชการ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการลาออกของนักบินลำเลียงกองทัพอากาศ และ (3) เสนอแนวทางแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการลาออกของนักบินลำเลียงกองทัพอากาศ สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยทำการประเมินหาผลของงานวิจัยดังกล่าวโดยใช้แบบสอบถามและเก็บข้อมูลจากนักบินลำเลียงกองทัพอากาศที่ประจำการ ณ ฝูงบินในปี 2550 ขึ้นยศตั้งแต่ เรืออากาศตรี (Pilot Officer) ถึงนาวาอากาศโท (Wing Commander) สำหรับการวิเคราะห์ผลการศึกษาใช้การวิเคราะห์ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้โปรแกรมคำนวณทางสถิติ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) (Standard Deviation) และการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้ One-Way ANOVA และ Chi-Square

ผลการศึกษาการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อการลาออกของนักบินลำเลียงกองทัพอากาศพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความพอใจในการรับราชการ ได้แก่ อายุ เงินเดือน และชั้นยศ (Rank) ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีผลต่อระดับความพอใจในการรับราชการ ได้แก่ เงินเพิ่มพิเศษ (Special Income) แบบอากาศยาน (Air Craft Type) สถานภาพครอบครัว และจำนวนบุตร ส่วนความพึงพอใจในการรับราชการที่มีผลต่อการลาออกไปเป็นนักบินพาณิชย์ ได้แก่ ด้านรายได้และสวัสดิการ ความพึงพอใจในการรับราชการที่ไม่มีผลต่อการลาออกไปเป็นนักบินพาณิชย์ ได้แก่ ด้านความมั่นคงก้าวหน้า และด้านการปฏิบัติงานในหน่วย (Unit)

ผลการศึกษาการเสนอแนวทางลดผลกระทบต่อการลาออกของนักบินลำเลียงกองทัพอากาศ พบว่า ผู้บังคับบัญชาระดับสูง (Chief Commander) ควรรักษาระดับความพึงพอใจด้านความมั่นคงก้าวหน้าในการรับราชการ และด้านการปฏิบัติงานในหน่วย แต่ควรเพิ่มระดับความพึงพอใจด้านรายได้และสวัสดิการให้นักบินลำเลียงมากขึ้นกว่าที่รับในปัจจุบัน ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า หากมีการเสนอแนวทางเงื่อนไขแรงจูงใจให้กับนักบินลำเลียงกองทัพอากาศแล้วนั้น อาจสามารถลดผลกระทบต่อการลาออกของนักบินในปัจจุบันลงได้